

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17Csp/159/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917212116
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7917212116.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanému: P. nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/X, XXX XX Z., právne zastúpeného: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom v Žiline, Pavla Mudroňa 1191/5, v konaní o zaplatenie 972,79 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 78,77 Eur zastavuje.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84% voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.08.2017 domáhal zaplatenia istiny vo výške 972,79 Eur, úroky vo výške 479,05 Eur, úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t. j. zo sumy 972,79 Eur vo výške 25,5% ročne zo sumy 972,79 Eur od 18.08.2017 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 972,79 Eur od 18.08.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 23.05.2012 uzavrel právny predchodca so žalovaným zmluvu o úvere č. 9623553012, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému titulom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.06.2017, uzavretá medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Bencont Collection, a.s. ako postupníkom. Na základe zmluvy bol žalovanému zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnutý úver vo výške 1.400 Eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť peňažné prostriedky v splátkach po 47 Eur mesačne po dobu 48 mesiacov. Žalobca poukázal, že v prípade, ak je súčasťou zmluvy o úvere aj dohoda strán o poistení schopnosti splácať úver, v mesačnej splátke je zahrnuté aj dohodnuté poistné podľa sadzovníka. V prípade, ak ide o poistenie dobrovoľné vo forme doplnkovej služby, takéto poistné sa nezapočítava do celkových nákladov úveru s poukazom na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný neplnil úver riadne a včas, preto žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 04.08.2014. Pred zosplatením úveru bol zo strany PP žalobcu uplatnený postup podľa § 53 ods. 9 OZ a žalovanému bolo zaslané upozornenie pred zosplatením úveru. V upozornení pred zosplatením bol žalovaný oboznámený s tým, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti pohľadávky z titulu zmluvy a zároveň bol žalovaný vyzvaný na dopltenie dlžnej sumy. V súlade s obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver úroky pri úrokovej sadzbe dojednanej v zmluve vo výške 25,5% ročne. Žalobca si uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 05.01.2018, v ktorom uviedol, že zmluva o úvere „dostupná pôžička“ zo dňa 23.05.2012 neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zák.

č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a to druh spotrebiteľského úveru, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, celkovú čiastku spojenú so zaplatením úveru, nesprávnu výšku RPMN. Preto je potrebné tento úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej zmluva o úvere neobsahuje dohodu medzi zmluvnými stranami, na základe ktorej by žalobca mohol pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 565 OZ. Taktiež žalobca nepreukázal, akým spôsobom bola overená schopnosť spotrebiteľa splácať úver v zmysle § 7 ods. 1 cit. zákona. Žalobca nemá podľa žalovaného nárok na zmluvný úrok vo výške 25,50% aj po zosplatnení úveru, ale tento mu patrí len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a poukázal na uznesenie ÚS SR zo dňa 18.09.2012, sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14. Zároveň požiadal, v prípade ak žaloba bude dôvodná o možnosť uhradiť dlžnú sumu v primeraných mesačných splátkach.

3. Žalobca k vyjadreniu žalovaného repliku nepodal.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 05.06.2018, z účasti na ktorom sa žalovaný ospravedlnil. Rovnako svoju neprítomnosť ospravedlnil aj žalobca. Žalovaný v tomto podaní uviedol, že v prospech žalobcu uhradil sumu 78,77 Eur, v tejto časti by mal žalobca zobrať návrh späť. Tiež žalovaný zastáva názor, že žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca nepredložil doručku k výzve v zmysle § 53 ods. 9 OZ, z uvedeného dôvodu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 OZ, takže právny predchodca žalobcu nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a pre nepreukázania doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.06.2016, sp. zn. 3Co/358/2015. Navrhol žalobu zamietnuť.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 01.06.2018 o.i. uviedol, že mu nie je známe, na základe akej skutočnosti žalovaný uvádza, že v zmluve o úvere má absentovať náležitosť zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to druh spotrebiteľského úveru, keď v samotnom článku 3 zmluvy je označenie ako „Zmluva o úvere“. K námietke týkajúcej sa absencie údajov o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, žalobca uvádza, že postup pri podávaní reklamácií, upravuje reklamačný poriadok banky, ktorý je príslušný na obchodnom mieste, pričom obchodným miestom sa rozumejú všetky pobočky banky a všetky pošty. Rovnako tak obchodné podmienky ako aj všeobecné obchodné podmienky upravujú vo svojich ustanoveniach spôsobom uplatnenia reklamácie (zmluva o úvere čl. 2 bod 2 v spojení s obchodnými podmienkami a bodom 18 Všeobecných obchodných podmienok). K namietanej absencii údajov o výške, počte a termíne splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, v tomto žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora z 9.11.2015, sp. zn. C-42/2015. Rovnako má žalobca zato, že zmluva o úvere jasným spôsobom obsahuje údaje o výške (47 Eur), počte (48 mesačných splátok) a termín (k 12. dňu v mesiaci počnúc dňom 12.06.2012 do 12.05.2016) jednotlivých splátok. Uvedeným podaním žalobca opravil petít žaloby v časti uplatňovaného percentuálne určeného úroku ako aj úroku z omeškania a v časti úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 31.05.2017, keď správne majú byť úroky a úroky z omeškania vyčíslené ku dňu 31.05.2017 vo výške 473,24 Eur. Zároveň žalobca zobrať žalobu v časti úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 31.05.2017 v časti prevyšujúcej sumu 394,47 Eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť z dôvodu úhrady vykonanej žalovaným v sume 78,77 Eur.

6. V podaní zo dňa 05.09.2018 žalobca dáva súdu do pozornosti, že Ústavný súd SR na verejnom zasadnutí pléna 7. februára 2018 rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Zároveň žalobca uviedol, že súhlasí s postupným splatením dlhu pravidelnými mesačnými splátkami po 20 Eur pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nesplácania čo i len jednej splátky. K žalovanému namietanej aktívnej legitímácii žalobcu v dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, žalobca v podaní zo dňa 14.09.2018 poukázal na článok obsiahnutý v „Súkromné právo 1/2015 a tiež uviedol, že účelom § 92 ZoB je, podľa názoru žalobcu, úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenie ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Účel je vyjadrený aj v dôvodovej správe k § 92 vládneho návrhu zákona o bankách, podľa ktorej: „V ustanoveniach odsekov 1 až 7 (teraz ods. 8) sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva.“ Hlavný účel §92 vrátane ods. 8 zákona o bankách bol teda aj podľa dôvodovej správy

prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. O tom, že by tieto podmienky podmieňovali platnosť právneho úkonu, niet v zákone ani v dôvodovej správy ani slova. Preto navrhol vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia tak, ako to urobil český najvyšší súd, resp. nemecký Spolkový súdny dvor. Porušenie bankového tajomstva (vrátane porušenia § 92 ods. 8 ZoB) nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným zákonom o bankách, ako aj k zodpovednosti za škodu. Ak by žalobca pripustil, že § 92 ods. 8 ZoB diktuje podmienky platnosti postúpenia, tak potom žalobca tvrdí, že výzva na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 04.08.2014 bola zároveň písomnou výzvou banky, a to v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovaný bol v omeškaní už od 12.06.2012, z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že žalovaný bol do dňa postúpenia uvedenej pohľadávky, t.j. do dňa 13.06.2017 jednoznačne viac ako 90 dní v omeškaní s plnením jeho peňažného záväzku. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobca, resp. právny predchodca žalobcu trvá na skutočnosti, že si splnil svoju povinnosť v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

7. Súd vo veci dňa 18.09.2018 vyhlásil rozsudok, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 972,79 Eur, úroky vo výške 479,05 Eur, úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t. j. zo sumy 972,79 Eur vo výške 25,5% ročne zo sumy 972,79 Eur od 18.08.2017 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 972,79 Eur od 18.08.2017 do zaplatenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

8. Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie žalovaný, v ktorom uviedol, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov nakoľko neobsahuje presný údaj o celkovej čiastke, spojenej so zaplatením úveru, ako aj nesprávnu výšku RPMN. Zdôraznil, že vychádzajúc z počtu splátok a výšky mesačnej splátky, celková splatená suma činí 2.256 Eur (47 x 48). Po odpočítaní istiny 1.400 Eur tak celkovú čiastku nákladov tvorí suma 856 Eur (2.256 - 1.400), oproti čomu je v zmluve uvedená celková výška nákladov 813,99 Eur. Vychádzajúc z uvedeného zmluva obsahuje aj nesprávny výpočet RPMN. Ďalej namietal, že úroková sadzba vo výške 25,50% je v rozpore s dobrými mravmi, kde poukázal na ust. § 53 ods. 6, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ako aj dôvodovú správu k tomuto ustanoveniu. Podľa priemerných úrokových mier úverov poskytovaných v danom období so splatnosťou od 1 do 5 rokov (v mesiaci 5/2012) bola vo výške 11,15%. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co 26/2015. S poukazom na ust. § 3 ods. 1 spolu s § 39 OZ je podľa žalovaného dojednanie o úrokoch neplatné pre rozpor s dobrými mravmi. Vzhľadom na uvedené zmluva neobsahuje údaj o úrokovej sadzbe, v dôsledku čoho je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Zároveň opakovane vyjadril názor, že nárok na zmluvné úroky má žalobca (veriteľ) iba do zosplatenia.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu, nesúhlasil s tvrdením žalovaného o nesprávnom údaji o celkovej výške nákladov a výške RPMN. Poukázal na listinu s výpočtom RPMN, ako aj predpis splátok, pričom vo výpočte je vidieť, že 48 splátka úveru bola len vo výške 5,01 €. Poukázal na to, že vzorec výpočtu RPMN právneho predchodcovi žalobcu do kalkulačky implementoval externý dodávateľ, ktorý garantuje správnosť výpočtu RPMN. Znížená výška poslednej splátky je spôsobená tým, že bankový systém je nastavený na dobu splácania v rokoch, z ktorého dôvodu výška mesačnej splátky je zaokrúhľovaná na celé eurá, avšak žalobca vždy pred poslednou splátkou zasiela dlžníkom informáciu o výške poslednej splátky. Na základe uvedeného celkové náklady na úver boli vo výške 2214,01 eur ($47 \times 47 + 5,01 = 2214,01 - 1400 = 814,01$ eur). Žalobca nesúhlasí ani s tvrdením žalovaného o tom, že výška úrokovej sadzby 25,50% je v rozpore s dobrými mravmi a teda s poukazom na ust. § 39 OZ neplatná. Žalovaným uvedená hodnota 11,15 % predstavuje priemernú hodnotu, teda tzv. aritmetický priemer. Poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo 26/2011. Podľa názoru žalobcu neprimeraným zmluvným úrokom by bol iba taký úrok, ktorý by 4 násobne až 5,5 násobne prevyšoval obvyklú úrokovú sadzbu, čo však nie je tento prípad. Žalobca má za to, že má nárok na zmluvný úrok aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

10. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na svojich stanoviskách vyjadrených v odvolaní. Poukázal na ust. § 37 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný a zdôraznil údaje uvedené o počte a výške splátok uvedených v zmluve. Za rozporný s dobrými mravmi považuje v zmysle ustálenej judikatúry výšku úrokovej sadzby, ktorá viac ako dvojnásobne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru (NS SR sp.zn. 1M Cdo1/2009). Ďalej poukázal na ust. § 53c OZ, ktoré ustanovenie sankcionuje prípad, ak v spotrebiteľskej zmluve je predmet a cena uvedená

menším písmom ako iná časť takejto zmluvy, absolútnou neplatnosťou zmluvy o úvere, zdôrazniac, že na absolútnu neplatnosť zmluvy o úvere musí súd prihliadať ex offo.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením zo dňa 01.07.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uložil súdu povinnosť po vrátení veci vo vzťahu k uplatnenému nároku (nad rámec čiastočného späťvzatia žaloby) dôsledne skúmať najprv aktívnu legitimitáciu žalobcu, kde bude potrebné posúdiť, či došlo platne k postúpeniu pohľadávky (žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitimitáciu od zmluvy o postúpení pohľadávky od pôvodného veriteľa a platnosť zosplatnenia) a iba v prípade, ak dospeje k záveru o aktívnej vecnej legitimitácii žalobcu, následne podrobí prieskumu uzatvorenú zmluvu s dôrazom na posúdenie jej platnosti (prípadne absolútnej neplatnosti, ktorú posudzuje súd ex offo). V prípade ak dospeje k záveru o tom, že predmetná zmluva je ako celok platná, následne posúdi platnosť jednotlivých zmluvných dojednaní vrátane dojednania o zmluvnej odmene, a to aj s posúdením, či dojednaná úroková sadzba je alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň sa dôsledne vysporiada s námietkami žalovaného o nedostatočných obsahových náležitostiach zmluvy a posúdi prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy. Dôsledne posúdi uplatnený nárok v časti zmluvných úrokov s dôrazom na obdobie po zosplatnení. Až následne na základe vyhodnotenia vyššie uvedených skutočností bude možné opakovaně vo veci rozhodnúť, pričom súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite odôvodní tak, aby rozsudok spĺňal všetky požiadavky stanovené v § 220 CSP. Aj keď pred súdom prvej inštancie žalovaný nevzniesol námietku premlčania, takáto námietka je obsiahnutá v jeho odvolaní, preto v ďalšom konaní bude povinnosťou súdu zaoberať sa aj touto námietkou.

12. Súd prvej inštancie po vrátení veci vychádzal z pôvodne vykonaného dokazovania a vyjadrení strán sporu.

13. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 07.06.2017 (č. I. 18-19 spisu) mal súd preukázané úhrady zo strany žalovaného na poskytnutý úver.

14. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13.06.2017 boli pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy postúpené na postupníka Bencont Collection, a.s. z postupcu Poštová banka, a.s.

15. Výzvou zo dňa 17.07.2014 (č. I. 39) právny predchodca žalobcu označenou ako upozornenie - výzva na splatenie dlžnej sumy oznámil žalovanému, že z dôvodu podstatného porušenia zmluvy o úvere č. 9623553012 zo dňa 23.05.2012 napriek predchádzajúcej upomienke, neuhradil svoje záväzky voči poštovej banke. V zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Z. z. ho upozorňuje, že ku dňu 17.07.2014 je pohľadávka banky vyplývajúca z tejto zmluvy viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 219,14 Eur. Zároveň žalovaného upozornil, že ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 OZ a vyhlásiť úver predčasne splatným.

16. Z podacieho hárku (č. I. 38 spisu) bola zásielka daná na prepravu dňa 18.07.2014.

17. Výzvou zo dňa 04.08.2014 označenou ako výzva na úhradu dlžnej sumy, žalobca upozornil žalovaného že z dôvodu, že žalovaný podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere zo dňa 23.05.2012 a Obchodných podmienok, ku dňu 04.08.2014 sa stal splatným celý úver a vyzval ho k úhrade dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Podľa pripojenej doručky žalovaný výzvu prevzal dňa 07.08.2014.

18. Podľa zmluvy o úvere - dostupná pôžička vyplýva, že právny predchodca žalobu Poštová banka a žalovaný túto uzavreli dňa 23.05.2012. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1.400 Eur, s výškou úrokovej sadzby 25,50 % ročne, pri 48 splátkach po 47 Eur mesačne vždy k 12. dňu kalendárneho mesiaca. Termín 1. splátky bol určený na deň 12.06.2012 a dátum konečnej splatnosti na deň 12.05.2016. Výška RPMN 28,70%, priemerná RPMN 25,50%, pri celkovej výške nákladov 813,99 Eur.

19. Po vrátení veci súd vyzval strany sporu, aby sa vyjadrili k zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu a uviedli prípadné návrhy na vykonanie dokazovania.

20. Žalobca súdu doručil vyjadrenie zo dňa 24.08.2020, v ktorom citoval ust. § 53 od. 9 OZ a uviedol, že zákon expressis verbis nestanovuje, aby sa výzva s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru dostala do dispozičnej sféry dlžníka (spotrebiteľa) a až odvtedy začala plynúť veriteľovi 15-dňová lehota. Takýto prílišný formalizmus je aj v rozpore s akoukoľvek logikou, nakoľko dlžník (spotrebiteľ) už bol v tom

čase v omeškaní s mesačnou platbou 3 a viac mesiacov. V konkrétnom prípade teda žalovaný prestal plniť svoje zmluvne dojednané plnenie dňa 15.06.2012, a to už prvou splátkou, ktorú neuhradil riadne a včas (žalovaný sa zaviazal podľa zmluvy splácať vždy k 12. dňu v mesiaci a ako vyplýva z Aktuálneho stavu úveru). Právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia postupu v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ listom zo dňa 17.07.2014. Následne právny predchodca žalobcu listom zo dňa 04.08.2014 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej istiny s príslušenstvom uplynulo. Zároveň z uvedeného vyplýva, že odo dňa upozornenia žalovaného na uplatnenie postupu v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru uplynulo 17 dní, alebo 2 týždne a 3 dni, čo je jednoznačne viac ako zákonom stanovená 15-dňová lehota. Žalovaný neuhradil splátku úveru ani v 3-mesačnej lehote, ani v dodatočnej 15-dňovej lehote, ani po výzve na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom, pričom uhradil splátku až dňa 03.09.2015. K ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. žalobca zotrval na skutočnosti, že si splnil svoju povinnosť v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, ako aj v zmysle § 92 ods. 8 cit. zák. a došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu.

21. Žalovaný doručil súdu vyjadrenie zo dňa 26.08.2020, v ktorom citoval ust. § 103 OZ a uviedol, že v liste označenom ako Vec: Upozornenie - Výzva na zaplatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.07.2014 právny predchodca žalobca upozorňuje žalovaného, že k 17.07.2014 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po splatnosti. Následne listom zo dňa 04.08.2014 bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. S poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba zosplateného dlhu začala plynúť 12.05.2014 (splátka, s ktorou bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace a kvôli omeškaniu s touto splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru) a uplynula 12.05.2017. Keďže žalobný návrh bol doručený konajúcemu súdu až po 21.08.2017, pohľadávka žalobcu je premlčaná. Podľa názoru žalovaného za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu zo dňa 18.07.2014, keďže neobsahuje upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019, v zmysle ktorého: „Rovnako správne v tomto smere súd prvej inštancie poukázal okrem iného i na závery vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017, podľa ktorého podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Možno dodať, že za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pritom nie je možné považovať výzvu na úhradu dlžnej sumy, resp. upozornenie na možné zosplatenie vyhlásením mimoriadnej splatnosti, pokiaľ sa vo výzve neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spotrebiteľ totiž vo výzve musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Žalobca v danom prípade nepreukázal, že by jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky takúto výzvu reálne žalovanému spotrebiteľovi.“

22. Žalobca v podaní zo dňa 01.10.2021, ktorým ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 05.10.2021 poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 11Co/411/2019.

23. Po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil takto:

23. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

25. Podľa § 52 ods.1, 2, 3, 4 zákona č. 140/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára

dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

27. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Podľa § 53c OZ, Ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej časti. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

33. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

34. Súd postupoval v zmysle pokynov odvolacieho súdu a ako prvou sa zaoberal otázkou platnosti či neplatnosti právneho úkonu postúpení pohľadávky podľa § 39 OZ, teda či a aké podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu dlžníka na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky.

35. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení zákona č. 315/2016 Z. z., platného a účinného od 01.02.2017 do 30.06.2017, t. j. v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20170201.html>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/>

ZZ/2001/483/20170201.html> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

36. Žalovaný namietal aktívnu legitimitáciu žalobcu v tomto konaní keď uviedol, že žalobca nepredložil doručenkú k výzve v zmysle § 53 ods. 9 OZ, táto výzva nemôže spôsobovať žiadne právne následky. Právny predchodca žalobcu nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a pre nepreukázanie doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Z. z. o bankách.

37. Žalobca sa bránil tým, že ak by aj čiste hypoteticky, podporne, ak by pripustil, že § 92 ods. 8 ZoB diktuje podmienky platnosti postúpenia, tak potom tvrdí, že výzva na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 04.08.2014 bola zároveň písomnou výzvou banky, a to v zmysle ust. § 92 ods. 8 cit. zákona. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný bol v omeškaní už od 12.06.2012, z čoho jednoznačne vyplýva, že žalovaný bol do dňa postúpenia uvedenej pohľadávky, t. j. do 13.06.2017 jednoznačne viac ako 90 dní v omeškaním plnením jeho záväzku.

38. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané a táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému dňa 23.05.2012 úver vo výške 1.400 Eur, ktorý úver je spotrebiteľským úverom. V konaní nebolo tiež sporným, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky úveru riadne a včas, v dôsledku ktorej skutočnosti veriteľ listom zo dňa 04.08.2014 v súlade so zmluvou a obchodnými podmienkami vyhlásil predčasnú/mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 04.08.2014. Ďalej v konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 17.07.2014 upozornil žalovaného v zmysle § 53 ods. 9 OZ, že ku dňu 17.07.2014 je žalovaný v omeškaní s úhradami splátok viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti a vyzval ho na úhradu dížnej sumy v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy a zároveň žalovaného upozornil na oprávnenie žalobcu vyhlásiť úver predčasne splatným v celom rozsahu (§ 565 OZ). Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému, uzatvorenou medzi Poštovou bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom.

39. Ako už súd uviedol vyššie kardinálnym právnym problémom v tejto veci je skutočnosť, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky.

40. Súd je názoru, že banka má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnuté, aby pristúpila v súlade so zákonom k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky.

41. Zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 23.05.2012 vyplýva, že dátum konečnej splatnosti úveru bol určený na deň 12.05.2016, pričom žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému titulom Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že aj v prípade pokiaľ by sa dotknutému oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti ku dňu 04.08.2014 nepričítali účinky zosplatnenia (ktorý názor súd nezastáva), nemožno spochybníť, že v čase postúpenia predmetnej pohľadávky zo strany spoločnosti Poštová banka, a. s. na žalobcu dňa 13.06.2017, už nastala konečná splatnosť úveru podľa zmluvy o úvere dojednaná na deň 12.05.2016.

42. Súd na tomto mieste poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.11.2020, sp. zn. 11Co/411/2019 (na ktoré poukázal aj žalobca v tomto konaní), z ktorého súd cituje: „Námietku odvolateľa (pozn. súdu žalobcu Bencont collection), že list právneho predchodcu žalovanému zo dňa 29.09.2014 bol súdom prvej inštancie vyhodnotený len ako „zosplatnenie úveru“ keď z jeho obsahu vyplýva, že je súčasne aj výzvou na úhradu peňažného záväzku v celkovej výške 1.795,54 Eur....., považuje odvolací súd za dôvodnú.“ Z predmetného uznesenia Krajského súdu v Košiciach súd ďalej

cituje: „Preto konštatovanie súdu prvej inštancie, že výzva na zaplatenie dlhu zo dňa 12.09.2014 na poštovú prepravu daná 16.09.2014, a hoci reálne doručenie žalovanému nebolo preukázané, vychádzajúc z predpokladu doručenia tretí deň po ich odoslaní (19.09.2014), lehota na plnenie by uplynula až dňa 04.10.2014, teda až dňa 05.10.2014 v prípade neuhradenia vzniknutého dlhu mohol veriteľ vyhlásiť svoju pohľadávku za predčasne splatnú, nemá podľa názoru odvolacieho súdu oporu v zákone a je príliš formalistické. Súd pri svojej úvahe tiež opomenul skutočnosť, že žalovaný bol v omeškaní už pri prvej splátke a do dňa postúpenia pohľadávky t. j. do 13.06.2017, bol jednoznačne viac ako 90 dní v omeškaní s plnením jeho peňažného záväzku.“

43. Poukazujúc na uvedené ako aj dôvody uvedené v odseku 41. odôvodnenia tohto rozsudku je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

44. Následne súd podrobil prieskumu uzatvorenú zmluvu s dôrazom na posúdenie jej platnosti (prípadne absolútnej neplatnosti), ktorú neplatnosť žalovaný namietal s poukazom na ust. § 53c Občianskeho zákonníka. V zmysle citovaného ustanovenia, v prípade spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy. Z predloženej zmluvy o úvere - dostupná pôžička vyplýva, že tieto ustanovenia zmluvy o úvere pod bodom 2 nie sú písané menším písmom, práve naopak, podstatné údaje zmluvy o úvere ako je výška úveru, výška mesačnej splátky, dátum prvej platby, celková výška nákladov, dátum konečnej splatnosti úveru, priemerná RPMN, RPMN, úroková sadzba a pod. sú písané väčším písmom v porovnaní s ďalšími ustanoveniami zmluvy, preto súd dospel k záveru, že táto námietka žalovaného nie je dôvodná a súd vyhodnotil zmluvu o úvere za platnú.

45. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 5/2014, v ktorom tento konštatoval, že prílišný právny formalizmus a prehnané nároky na formuláciu zmluvy nemožno z ústavnoprávneho hľadiska akceptovať, lebo evidentne zasahujú do zmluvnej slobody občana, vyplývajúcej z princípu zmluvnej voľnosti (autonómie vôle) podľa čl. 2 ods. 3 ústavy. Ústavný súd v tomto rozhodnutí zároveň zdôraznil, že jedným zo základných princípov výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý vedie k platnosti zmluvy, pred takým výkladom, ktorý vedie k neplatnosti, ak do úvahy prichádzajú obidva výklady. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou a nie zásadou.

46. V ďalšom bolo povinnosťou súdu zaoberať sa námietkou premlčania, ktorú žalovaný vzniesol v odvolaní proti prvému rozsudku súdu prvej inštancie ako aj v ďalších svojich vyjadreniach po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu.

47. Žalovaný poukázal na ust. § 103 OZ a uviedol, že žalobca upozornil žalovaného, že k 17.07.2014 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po splatnosti. Následne listom zo dňa 04.08.2014 bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. S poukazom na ust. § 103 OZ premlčacia doba zosplatneného dlhu začala plynúť 12.05.2014 (splátka, s ktorou bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace kvôli omeškaniu s touto splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru) a uplynula 12.05.2017, pričom žalobca podal žalobu až 21.08.2017, pohľadávka je premlčaná.

48. Žalobca k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného vo vyjadrení zo dňa 24.08.2020 poukázal na ust. § 53 ods. 9 OZ a uviedol, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia postupu v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ listom zo dňa 18.07.2014 (správne má byť listom zo dňa 17.07.2014, dňa 18.07.2014 bol list daný na prepravu, pozn. súdu). Následne listom zo dňa 04.08.2014 vyhlásil právny predchodca žalobcu predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej istiny s príslušenstvom. Zároveň zdôraznil, že odo dňa upozornenia žalovaného na uplatnenia postupu v zmysle § 53 ods. 9 OZ do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru uplynulo 17 dní, čo je jednoznačne viac ako zákonom stanovená 15-dňová lehota, pričom žalobca upozorňuje, že žalovaný neuhradil splátku úveru ani v 3-mesačnej lehote, ani v dodatočnej 15-dňovej lehote, ani po výzve na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom, pričom uhradil splátku až dňa 03.09.2015 (správne má byť dňa 03.09.2014, pozn. súdu, vyplýva to z prehľadu splátok).

49. Súd zdôrazňuje, že v prípadoch dlhov zo spotrebiteľských zmlúv, pri posúdení otázky začatia plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu (mimo už splatných splátok) je možné použitie ust. § 103 veta druhá OZ, iba za súčasnej aplikácie ust. § 565 OZ a ust. § 53 ods. 9 OZ pri jeho výklade. Pri stanovení začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú sa stal

zročný celý dlh, v prípadoch spotrebiteľských zmlúv, nemožno vychádzať iba z doslovného znenia tohto ustanovenia, ale pri jeho výklade je potrebné zohľadniť špeciálnu úpravu obsiahnutú v § 53 ods. 9 OZ, v dôsledku čoho sa v týchto prípadoch k právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky musí pripojiť aj právna udalosť uplynutia troch mesiacov od omeškania s jej plnením. S takouto ďalšou udalosťou však ust. § 103 OZ, rovnako ako ani § 565 OZ explicitne nepočíta.

50. Pri zohľadnení potreby uplynutia troch mesiacov, premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 OZ) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na úpravu § 53 ods. 9 OZ až uplynutím troch mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatneniu dlhu. Inak povedané, za splátku, ktorá vyvolala zosplatnenie je potrebné považovať až v poradí tretiu (nezaplatenú) splátku, poslednú zročnú splátku pred zosplatnením (uznesenie Krajského súdu v Košiciach, 5CoCsp/17/2020 z 25.02.2021).

51. Ustanovenie § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby a všeobecne stanovuje začiatok plynutia premlčacej doby, pričom táto všeobecná úprava platí vo všetkých prípadoch, keď zákon pre jednotlivé práva neráta s osobitnou úpravou, t. j. nestanovuje inú dĺžku premlčacej doby, alebo odlišne určuje začiatok jej plynutia.

52. Ustanovenia § 103 veta prvá OZ obsahuje osobitnú úpravu premlčania (osobitne upravuje začiatok plynutia premlčacej doby) v prípade, ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, pričom každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich plynutie trojročná premlčacia doba vždy samostatne. Uvedené však platí iba vo vzťahu k splátkam, ktoré sa stali splatnými skôr ako veriteľ využil svoje právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky. V prípade, ak veriteľ využije právo, vo vzťahu k celému zosplatnenému dlhu (mimo už splatných splátok) nastane odlišná situácia. V prípade, ak veriteľ využije právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky, vo vzťahu k celého zosplatnenému dlhu (mimo už splatných splátok) nastane odlišná situácia a je potrebné osobitne ustáliť začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného zostatku dlhu.

53. Ustanovenie § 103 veta druhá OZ obsahuje osobitnú úpravu premlčania (osobitne upravuje začiatok plynutia premlčacej doby) v prípade, ak veriteľ využije právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky.

54. V prípade zosplatnenia dlhu, ktorý vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy, nemožno vychádzať z aplikácie ustanovenia § 103 veta druhá OZ bez súčasného zohľadnenia osobitosti vyplývajúcej z novozavedenej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 53 ods. 9 OZ. V takomto špecifickom prípade pri posúdení začiatku plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu (mimo už splatných splátok) je možné použitie ust. §103 veta druhá OZ iba za súčasnej aplikácie ust. § 565 OZ a novozavedeného ust. § 53 ods. 9 pri jeho výklade (rozsudok Krajského súdu v Košiciach, 6CoCsp/15/2021 zo dňa 13.07.2021).

55. Vyššie uvedená podmienka stanovená v § 53 ods. 9 OZ bola v prejednávanej veci splnená ku dňu 04.08.2014 iba vo vzťahu k splátke splatnej dňa 12.04.2014. Žalovaný do zosplatnenia úveru zaplatil splátky splatné za rok 2012, 2013 v celom rozsahu, i keď v omeškaní bol počas trvania celého zmluvného vzťahu, a to v prípade zaplatenia už prvej splátky splatnej dňa 12.06.2012, ktorú zaplatil dňa 15.06.2012. V roku 2014, v ktorom právny predchodca žalobcu úver zosplatnil žalovaný zaplatil v januári 2014 a to dňa 03.01.2014 sumu 9,96 Eur a sumu 141 Eur, dňa 24.01.2014 sumu 1,05 Eur a dňa 31.01.2014 sumu 45,95 Eur. Dňa 24.02.2014 sumu 3,32 Eur. Dňa 10.03.2014 sumu 43,68 Eur a dňa 24.03.2014 sumu 4,82 Eur. Ďalšie splátky splatné v mesiaci apríl, máj, jún, júl, august žalovaný nezaplatil. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca splátku, ktorú žalovaný zaplatil v mesiaci marec 2014 započítal na skôr nezaplatenú splatnú splátku splatnú v mesiaci február 2014. Prvou nezaplatenou splátkou bola teda splátka splatná dňa 12.03.2014, druhou nezaplatenou splátkou bola splátka splatná dňa 12.04.2014 a treťou nezaplatenou splátkou bola splátka splatná dňa 12.05.2014. V danom prípade vo vzťahu k celému zostatku pohľadávky premlčacia doba začala plynúť dňa 13.07.2014, t. j. deň nasledujúci po uplynutí 3 mesačnej lehoty odo dňa 12.04.2014, kedy nastala splatnosť splátky, ktorá zosplatnenie (dňa 04.08.2014) vyvolala (§ 53 ods. 9 OZ) a uplynula dňa 12.07.2017. V zmysle cit. ust. § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Bolo právom žalobcu (nie povinnosťou) úver zosplatniť. Žalobca pristúpil dňa 04.08.2014 k zosplatneniu celkového

úveru, kvôli splátke splatnej dňa 12.04.2014, ktorá vyvolala zosplatnenie, resp. pre nezaplatenie ktorej bolo právom žalobcu zosplatniť ostatný (nezosplatnený) zvyšok úveru.

56. Keďže žaloba bola doručená súdu dňa 21.08.2017, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, súd dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok je premlčaný, preto žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, keď v časti o zaplatenie sumy 78,77 Eur konanie zastavil z dôvodu úhrady zo strany žalovaného po podaní žaloby. Nakoľko súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku, v ďalšom už neposudzoval jednotlivé náležitosti zmluvy o úvere.

57. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

58. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu k veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

59. Žalobca v konaní uplatňoval sumu 972,79 Eur, žalobu v časti o zaplatenie sumy 77,87 Eur zobral späť z dôvodu úhrady zo strany žalovaného čo predstavuje úspech žalobcu. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 8% a úspech žalovaného 92%, pričom po odrátaní neúspechu žalovaného od jeho úspechu, úspech žalovaného predstavuje 84%. Súd preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84%. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.